

[Udenrigsministeren.]

anden Art af økonomiske Teorier, som er omstridt mellem Partierne og i Landene. Nej, det var en praktisk Politik til Værn for de økonomisk svage overfor den kæmpe-mæssige Overvægt, som Krigsforholdene gav de økonomisk stærke. Det var Karakteren af denne Politik, og hvis man virkelig vil sige, at Krigstidens økonomiske Politik her til Lands var et Slags statssocialistisk Eksperiment, er jeg bange for, at det ærede Medlem kan forvandle svært mange Politikere Europa over, ogsaa i de neutrale Lande, til at have været Socialister i denne Periode, selv saadanne, som til daglig staaer et stort Stykke til højre for det ærede Medlem.

Men det ærede Medlem havde et Argument til, og det var, at der i 1920 var nogle fremragende Personer, der havde forladt det radikale Venstre, fremragende Medlemmer af dette Parti. Ja, jeg ved ikke rigtig, hvem det ærede Medlem tænkte paa; der var endda nogle, der var gaaet før, sagde han. Naar jeg ser ud over Salen her og genkalder i Erindringen de Medlemmer, der her kan være Tale om, saa falder mit Øje paa den ærede Formand for Partiet Venstre. Og det skal jeg indrømme, at han har forladt os, det har han, og vi for vort Vedkommende vilde naturligvis have sat Pris paa, om han var blevet hos os, vel at mærke, hvis han havde bevaret sine gode gamle Ideer. Nu maa det indrømmes, at fra det Øjeblik han kom ind i Partiet Venstre, blev han meget hurtigt et meget fremragende Medlem af dette Parti, men samtidig foregik der en gennemgribende Forvandling af hans Tænkemaade, og efter at denne Forvandling er foregaaet, siger vi af et oprigtigt Hjerte — det ærede Medlems personlige tiltalende Egenskaber ganske ufortalt —, at vi under Partiet Venstre saa inderligt at have ham og have ham netop i den Stilling, som han nu indtager.

Det ærede Medlem sagde til mig, at Frafaldet fra det radikale Venstre den Gang skyldtes ikke blot Grænsespørgsmaalet. Naa, hvad de Medlemmer angaar, som i sluttet Flok traadte frem ved den Lejlighed, henviste de nu til Grænsespørgsmaalet som deres Bevæggrund. Men der er vel ingen, der tvivler om, at de senere Begivenheder i sjælden Grad har givet os Ret i alt, hvad der vedrører Grænsespørgsmaalet, overfor dem, der den Gang brød ud. Men det ærede Medlem tænker vel paa den økonomiske Politik, naar han siger, at de havde ogsaa andre

Grunde. Ja vel, der opstod en Trang til at forkynde, at nu skulde Kræfterne spille frit. Men er der nu tilbage noget Medlem i denne Sal, der vil nægte, at de forløbne 9—10 Aar ogsaa paa dette Omraade har givet vor Opfattelse, at Kræfterne ikke burde have haft Lov den Gang at spille frit i Danmarks økonomiske Liv, en saadan Bekræftelse, som man sjælden har set Sidestykke til i Historien? Det vilde glæde mig, om det ærede Medlem, der nu er Formand for Venstre, kunde lære af disse Kendsgerninger.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde dernæst til mig med Hensyn til Venstres Stilling, at Venstre var villigt til Forhandling, men for denne Forhandling trak han Linierne meget snævert op, idet han angav, at paa to Hovedomraader: med Hensyn til Genordningen af den sociale Lovgivning og med Hensyn til vort Militærvæsens Forvandling, var han ikke villig til Forhandling paa det Grundlag, der er skabt af Valgdagen, idet han paaberaabte sig, at man ikke saadan kunde give efter, fordi et Valg var gaaet en imod, og han henviste til os og sagde, at vi skiftede jo ikke Mening af den Grund. Nej, det gør vi ikke, og det forlanger vi heller ikke af det ærede Medlem og hans Venner. Det eneste, vi forlanger, er, at de ikke vil benytte et Landstingsflertal til at hindre en Folkeafstemning, der afgør Spørgsmaalene paa de Omraader, hvor Folketing og Landsting ikke kan komme til Rette. Vi har ikke paa noget som helst Tidspunkt forbeholdt os at benytte et muligt Landstingsflertal til at hindre en Afgørelse ved Vælgernes egen Dom i saadanne omstridte Spørgsmaal. Stillingen i Øjeblikket er den, at i Militærspørgsmaalet staaer der nu bag et ganske bestemt Forslag et stort Flertal af Vælgerne og et solidt Flertal i denne Sal, og mod dette Forslag staaer et Mindretal i Salen, der forholdsmaessigt er svagere blandt Vælgerne, og som er splittet imellem en Række forskellige Forslag. Og noget lignende som det, der gælder paa dette Omraade, turde vise sig at gælde paa den sociale Lovgivnings Omraade, naar vi nu kommer til en indgaaende Behandling af dette. Denne Stilling giver os en Fortrøstning til, at det vil blive muligt at føre ud i Livet paa afgørende Maade den Politik, der sejrede paa Valgdagen i April.

Finansministeren (*Bramsnes*): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kom i sin sidste Tale atter ind paa Spørgsmaalet om den foreslaaede Forøgelse af Statens